

سریانی

سریانی زبان (مشرقی سریانی: ܣܪܝܬܐ ܡܫܪܝܬܐ، لیشانا سریایا؛ مغربی سریانی: ܣܪܝܬܐ ܡܥܓܪܝܬܐ، لیشونو سریویو) دے تعلق سامی زبانوں دے خاندان نال ہے۔ اے آرامی زبان توں نکلی ہے۔ آرامی زبان اے دور ترقی وچ ڈو لہجہ وچ تقسیم تھی لئی ہئی، ہک عراق وچ راج ہئی تے ڈوجھا شام وچ۔ ایہو نقطہ آغاز ہے سریانی زبان دا۔

تاریخ

اس خطہ عرب دے قرب و جوار دے علاقیاں دی ہک قدیم، فصیح و بلیغ زبان اے جینکوں انبیاء کرام دی زبانوں وچ وی شمار کیتا ویندے۔ ایس زبان دی تاریخ دا جائزہ اے ہے۔

عہد مسیحیت

گوکہ سریانی زبان نے عیسائیت دے بعد پر پرزے کڈھے سرغالباً پہلی یا ڈوجھی صدی عیسوی وچ۔ تے چوتھی صدی عیسوی وچ مسیحی مدارس نے ایندی ترقی وچ زبردست کردار ادا کیتا۔ اچ وئی ایندا شمار مسیحیت دے ترے اہم ترین زبانوں یونانی، لاطینی وچ کھیندے۔ مسیحیاں نے ایس زبان کوں کڈپیں مں نی ڈتا۔

عہد اسلامی

عہد اسلامی وچ وی سریانی زبان خوب پھلی۔ لیکن جس طرح اندلس وچ مسلماناں دے زوال دی وجہ ملل عبرانی زبان فنا تھی لئی، ہئی ایں طرح خلافت عباسیہ نے تاتاری یلغار دے نتیجہ وچ سریانی زبان وی زوال پذیر تھی لئی۔ لیکن مسیحی کنیسہ نے ایں کوں ناپید تھیوٹ توں بچا کھدا۔ اچ اے زبان کئی ممالک وچ موجود ہے۔